

V pondělí 24.11.2008 se konal volný večer za průměrné účasti téměř dvaceti členů.

Po úvodním slově předsedy klubu se ujal hodnocení filmů Zdeněk Kopka a za promítací zařízení zasedl Milan Haškovec.

Bylo promítnuto 8 filmů. Většina byla dlouhá téměř 10 minut, u kratších délku zmíním.

První dva byly z dílny ing. Maršíka:

1. „Výlov ryb“ je záznam letošního výlovu soukromého rybníku poblíž Mníšku pod Brdy.

Ve filmu vidíme rodinu Vašíčkových, majitelů rybníka, s přáteli při výlovu a oslavě. Film je pěkný, poetický s procítěným komentářem autora i hudbou ve zdařilém závěru. Pro některé členy klubu vyzněl až téměř tragicky (pro kapry výhledově určitě) obzvláště díky hlasovému projevu autora a volili by veselejší notu. Mně se líbil velmi i když nějaká legrace by potěšila.

2. „Jiří Němeček“, záznam výstavy grafických listů stejnojmenného autora, architekta a výtvarníka ze slavné výtvarnické rodiny, která se konala ve Františkánském klášteře ve Františkánské zahradě v centru Prahy. Tato místa kamera zdařile prozkoumala a odhalila posléze sbírku zajímavých grafických listů velkých rozměrů, které nutí k zamyšlení. Film působil trochu nesourodě, jakoby sestával ze tří částí, z nichž ta druhá, bez hudby a potřebné obrazové dokumentace ke komentáři autora filmu, působí jako „diafon“. Třetí část pak obsahuje zajímavou výpověď výtvarníka, která by zasloužila asi více propracování s inserty. Napadá mě, že k vysloveným myšlenkám by se hodily některé detaily grafických listů, pokud existuje takový materiál.

3. „Podzimní let krajinou“ je záznam Vladimíra Janíčka ve formátu 16:9 ze sportovního letadla Sokol, ve kterém schází informace o místě startu, pilotovi i komentář nebo titulky o zajímavých místech nad kterými letadlo letí a která jsou dobře natočena. Méně znalý divák by ocenil alespoň názvy hradů, přehrad, soutoků a jiných „pamětihodností“ jihozápadu středočeského kraje. Autor filmu dostal tento výlet k narozeninám a tento film bral prý jako generální zkoušku, čímž si patrně žádá zopakování při příštích kulatých narozeninách. Už se těšíme.

4. „Promoce“, film Milana Haškovce je záznam promoce slečny Haškovcové. Jako rodinný film je jistě výborný. Pro klubové a nakonec i budoucí rodinné promítání však schází komentář, představení účastníků a informace o místě konání. Také zdoluhavý úvod bez návazností záběrů a dlouhé záběry spíše kvůli hudbě vcelku (hymna, Symfonieta) by se daly zkrátit jinak (použít souvislý zvuk a na něj obraz, posunutý proti zvuku), resp. oživit inserty.

5. „Kanálie“ Tříminutová hraná anekdota Václava Jágry ve formátu 16:9. Autor tentokrát použil k natáčení kameru, na rozdíl od dřívějších filmů z foťáku. Technická kvalita filmu poskočila výrazně a nutno říci, že všechny filmy tohoto večera byly

obrazově kvalitní.

Anekdota, jak poznamenal Zdeněk Kopka, by měla být úderná a tedy záběry navazovat jeden na druhý, ve kterém vždy nastupuje nová situace (ne na př. několik záběrů chůze dědečka) a tak se dá říci, že autor mohl udělat film dvouminutový a byl by ještě lepší. Autor se lepší film od filmu a je k nevíře, jak si vždy najde nějaké herce. Nutno taky pochválit bezchybnou autorskou hudbu v této anekdotě. Jen tak dál !

6. „No comment....“ Minutový záznam dr. Dedka z „oslavy“ výročí 17. listopadu na Národní třídě, kde vidíme protestujícího demonstranta, kterého v televizi navzdory proklamované demokracii neuvidíme. K úplné srozumitelnosti protestu ještě něco schází a proto no comment. Film nastartoval diskusi o významu amatérského filmování tam, kde profesionální selhává, jelikož je závislé. Chod' s kamerou a „buď připraven“!

7. „Dakota“, film Jiřího a Dany Ployerových je již druhou verzí dokumentu o legendárním dopravním letounu DC-3, stojícím na letišti Ruzyně. Film po chvíli trochu nesourodě přejde na nová zařízení letiště ale jinak je svižný a koukatelný. Autor nezapře svůj rukopis, těšíme se na další projekty. Při troše trpělivosti se snad podaří sladit oba hlasy v komentáři. Bude třeba namlouvat oba hlasy ze stejné vzdálenosti od mikrofonu se stejným hlasovým nasazením. 8. „Koloběh“ je 3:37min. hudební klip Igora Goryunova na píseň Boba Dylana „Subterranean Homesick Blues“ při kterém nevycházíme z úžasu, jak pěkně autor vše natočil a sestříhal

a zároveň tápeme, co vše tím chtěl říci. Pokud klip musí něco říkat. Dějově by mělo jít o události jednoho dne, které jdou jeden za druhým. Dylanovy texty nejsou jednoduché, kdo chce, může se s tím poprat v angličtině na

<http://www.bobdylan.com/#/songs/subterranean-homesick-blues>

V každém případě správně řekl pan Kopka, je to podívaná.

Po tomto vyvrcholení ještě předseda Pavel Vrbata nadhodil k přemýšlení návrh, že by se vánoční klub konal v nějaké restaurační hospodě, nejlépe kdesi poblíž Milana Haškovce,

který se v tomto oboru také vyzná.

Zprávu sepsal Josef Jíša